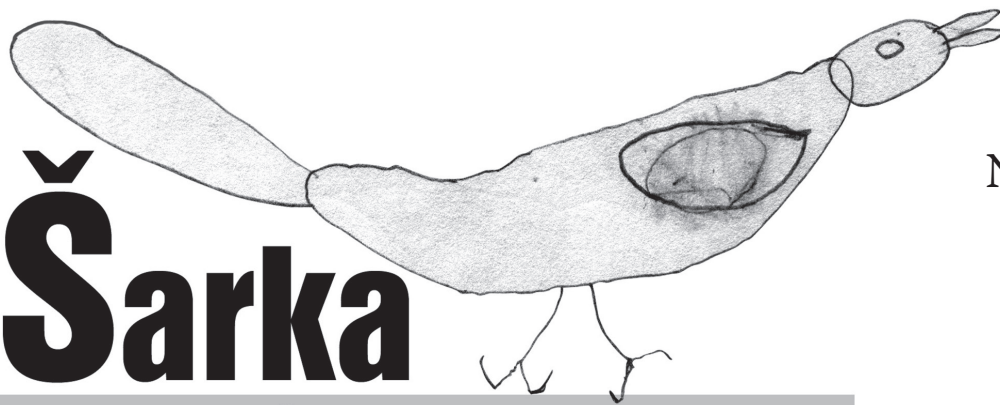

Šarka

Dienos centras „ŠVIESA“

Nr. 90

2024 m.

sausis–birželis

2024 metų pusmetis pralėkė taip greitai, kad Šarka vos spėjo gaudyti naujienas ir į laikraštį sutupdyti tikrai ne visas suspėjo. Laimė, jai į pagalbą atėjo Justina, pasidalinusi savo metraščio užrašais – juos rasite paskutiniame puslapyje. Taigi šio numerio naujienos prasideda nuo sausį vykusių projektų ir baigiasi birželio šventėmis. Žinoma, kaip visada, rasite naujienų iš dirbtuvių ir studijų. Susipažinsite su nauja darbuotoja Sandra ir

savanoriu Abdelilah. Kartu pasidžiaugsite su savo jubiliejus atšventusiais bendruomenės nariais. Šis pusmetis buvo intensyvus – ruošmės įsivertinimui, ar tinkamai palaikoma įdiegta Europos socialinių paslaugų kokybės užtikrinimo sistema (EQUASS).

Dėkojame visiems, prisidėjusiems kuriant gyvenimo grožį ir bendrystę „Šviesoje“, ir linkime gražios vasaros, smagių atostogų, nuotykių, kelionių ar tiesiog ramaus atokvėpio!

EQUASS auditas

Daiva Ivanauskaitė

Dienos centras „Šviesa“ pakartotinai sertifikuojamas, kad būtų įsitikinta, ar tinkamai palaikoma įdiegta Europos socialinių paslaugų kokybės užtikrinimo sistema (EQUASS). Sertifikatui gauti nuolat tobulinami ir atnaujinami Centro dokumentai, stiprinama Centro bendruomenė, kuriamos naujos veiklos ir teikiami pasiekti paslaugų rezultatai. EQUASS auditorė Kristina, į Centrą atvykusi birželio 25–26 dienomis, kalbėjosi su mumis, vertino dokumentus.

Auditui ruošėmės: skaičiavome rezultatus, dalinomės jais su lankytojais ir lankytojų tėvais, kartu bandėme juos suprasti, lankytojai peržiūrėjo savo teises, vertėme jas į lengvai suprantamą kalbą, darbuotojai peržiūrėjo dokumentus,

tvarkų aprašymus. Visi kartu skaitėme ir aptarinėjome, kas pas mus veikia puikiai, mąstėme, kas ir kaip galėtų veikti geriau. Mėginome atpažinti ir surinkti savo darbo vaisius.

Atėjo diena, kai teko tuos vaisius parodyti mus aplankiusiai auditorėi Kristinai. Ji susitiko ir kalbėjosi su Centro lankytojų, lankytojų tėvų, darbuotojų atstovais, partneriais ir steigėjais. Dvi dienas atidžiai klausėsi ir galiausiai pasidalino savo įžvalgomis. Buvo smagu išgirsti, kad visi kalbame „viena kalba“ ir kad esame stipri, vieninga komanda, kurioje kiekvienas – tiek lankytojas, tiek darbuotojas – yra svarbūs.

Dabar tereikia sulaukti galutinio įvertinimo iš Briuselio.

EQUASS lankytojų komanda

Viktorija Pilibaitienė

Šį pavasarį dienos centre „Šviesa“ susitikimus pradėjo EQUASS lankytojų komanda.

EQUASS – Europos socialinių paslaugų kokybės užtikrinimo sistema. Jei pabandytume pasakyti paprastai – tai medalis Centrai už gerą darbą. O geras darbas – kai gerai jaučiasi visi – ir lankytojai, ir darbuotojai, ir savanoriai, ir kiti bendruomenės nariai.

Komandos susitikimų tikslas buvo pasirengti vasarą laukiančiam EQUASS auditui. Žinojome, kad audito metu bus kalbama su lankytojais ir darbuotojais.

Komandos darbas prasidėjo nuo dokumentų atnaujinimo. Iš pradžių kalbėjome apie Lankytojų teisių chartiją. Paaiškėjo, kad kai kurie sakiniai nėra lengvai suprantami. Nusprendėme šią chartiją atnaujinti. Svarstėme, kad galbūt reikėtų įtraukti naujų teisių. Pavyzdžiui, aptarėme 20-ą Neįgaliųjų teisių konvencijos punktą – asmens teisę į mobilumą. Diskutavome, ar reikėtų įtraukti teisę keliauti, teisę išvykti; teisę dirbti. Galiausiai sutarėme dėl konkrečių Lankytojų teisių chartijos pakeitimų.

Atnaujinta Lankytojų teisių chartija:

Teisė būti savimi.

Teisė į savarankiškumą.

Teisė sportuoti.

Teisė pasirinkti mėgstamą veiklą.

Teisė į medicinos pagalbą.

Teisė saugiai atvykti į Centrą.

Teisė atrasti naują veiklą.

Teisė sužinoti Centro naujienas.

Teisė į paslapčių saugojimą.

Teisė į pagarbų elgesį.

Kituose susitikimuose kalbėjome apie lankytojams aktualių EQUASS dokumentų atmintinės pakeitimus. Nutarėme, kad Centro etikos kodekso skyriui – Lankytojų elgesys centre – reikia naujų nuotraukų. Sutarėme dėl

simbolių ir tekstą iliustruojančių nuotraukų padarymo. Aurelijus pasiūlė savo piešiniais iliustruoti Centro vertybes. Lankytojai siūlė į atmintinę įtraukti smurto prevencijos algoritmą. Povilas sakė, kad galbūt galėtų iliustruoti smurto prevencijos veiksmus, kad būtų lengviau suprasti kitiems lankytojams.

Vieno susitikimo tema buvo EQUASS lankytojų komandos naujo pavadinimo paieška. Turėjome tikslą sugalvoti pavadinimą, kuris būtų lengvai suprantamas ir aiškus. Balsavimo būdu išrinktas naujas pavadinimas: Lankytojų darbo komanda.

Galiausiai, kai svarbūs dokumentai buvo atnaujinti, pradėjome intensyviai ruošti artėjančiam auditui pokalbui. Prisiminėme, ką pamiršome, kalbėjome apie tai, ką suprasti ne taip lengva.

Lankytojų nuomone, Lankytojų darbo komanda – labai geras dalykas. Visada smagu susitikti. O dar juk prisidedame prie Centro gerovės – tai nuostabu!

Lankytojų darbo komanda sako:

Labai šauni mūsų dienos centro „Šviesa“ komanda, kuri dalyvauja chartijos dokumentų vertinime. Komandai būna labai smagu susitikti prie stalo: patarti, kaip galėtume pakeisti savo dienos centro chartiją, kitus dokumentus, kad mes suprastume. Labai mums būna smagu susitikti personalo kambaryje – ten kartu aptariame mūsų dienos centro lankytojų teises, džiaugiamės, kad lankytojai gali su jomis susipažinti. Be to, per savo susitikimus galime pasakoti, kaip mums sekasi Centre.

Senjorus ir asmenis su intelekto negalia suartino žolelių arbatos puodelis

Jūratė Tamašauskienė

Vilniaus mieste įsikūręs dienos centras „Šviesa“ nuolat ieško naujų idėjų, kurios padėtų asmenims su intelekto negalia išsitraukti ir dalyvauti naujose veiklose. Asmenų su intelekto negalia gerovės tyrimai rodo, kad tokių asmenų aktyvus dalyvavimas sudaro galimybes išsitraukti į visuomenės gyvenimą tampant ne tik socialinių paslaugų gavėju, bet ir pridėtinės vertės kūrėju bei davėju.

Dienos centras „Šviesa“, siekdamas šių tikslų, įgyvendino Europos solidarumo korpuso finansuojamą projektą „Aš – kaip ir tu!“. Projekto laikotarpiu dienos Centro lankytojai su intelekto negalia vyko į išvykas, kurių metu dalyvavo ekologinių ūkių edukacijose, leido laiką gamtoje, rinko vaistažoles, po to mokėsi jas džiovinti, rūšiuoti bei kūrė įvairius vaistažolių arbatų receptus, o tada, siekdami tvarumo, sukurtus mišinius pakavo į panaudotus stiklinius indelius, kuriuos rinko lankytojų šeimos nariai ir Centro darbuotojai. Ši veikla sustiprino lankytojų pažintinius ir darbinius įgūdžius.

Pagamintos vaistažolių arbatos džiugino ne tik dienos centro „Šviesa“ lankytojus. Gamtos dovanotos natūralių pievų vaistažolės pasiekė ir Vilniaus miesto socialinių paslaugų įstaigose gyvenančius senjorus. Lankytojai aplankė Fabijoniškių socialinių paslaugų ir Tremtinių namų gyventojus. Kartu su jais skanavo arbatas. „Ragavom, degustavom, uostėm, net širdis apsaldo nuo gerumo! Tik pelynas patiko gal kiek mažiau... Daugiau nei 20 skirtingų žolelių! Linkiu jiems sėkmės tokioje prasmingoje ir tvarioje veikloje.“ – Savo išpūdžiais dalijosi Fabijoniškių socialinių paslaugų naumuose gyvenanti senjorė. Tremtinių namų gyventojai džiaugėsi draugystės popietėmis, kurių metu ne tik degustavo vaistažolių arbatą, bet ir kūrė draugystės apyrankes.

Projekto „Aš – kaip ir tu!“ pabaigą vainikavo Lietuvos valstybės dienai skirtas renginys, kuriame dalyvavo dienos centro „Šviesa“ lankytojai ir senjorai iš Fabijoniškių socialinių paslaugų namų. Teatralizuotą Mindaugo karūnavimą, įnirtingų lietuvių kovų su kalavijuočiais išpūdį sustiprino įvairių žolelių aromatai.

Žolelių dirbtuvės

Živilė Augustauskaitė

Jau metus gyvuoja mūsų žolelių dirbtuvė ir visus metus Centro lankytojai uoliai dirbdami ruošia arbatas. Atėjusieji į mūsų grupę susidomėję klausėsi pasakojimų apie įvairius vaistinius augalus, jų naudą organizmui, žiūrėjo vaizdinę medžiagą ir ragavo naujų skonių arbatų. Ačiū visiems prisidėjusiems – kas rinkote, rūšiavote, pakavote ir degustavote

arbatas! Na, o vasarą, kad nebūtų taip liūdna, įsirengėme pakeltą lysvę, į kurią sutūpė levandos, braškės, gvazdikėliai, čiobreliai ir dar daug kitų rūšių augalų – ir skanių, ir gražių, ir naudingų. Ačiū darbuotojams, pasidalinusiems savo sodų ir daržų sodinukų atžalėlėmis. O mes visi stengsimės, kad per atostogas jie neliūdėtų ir klestėtų!

Erasmus+ projekto jaunimo mainų kelionė į Ispaniją

Jurgita Šidlauskienė

Džiaugiamės bendradarbiaudami su nuostabiais tarptautiniais partneriais iš Ispanijos – asociacija AGORA CULTURAL, kurių dėka bendrų projektų metu galime suteikti daugiau galimybių ne tik dienos centro „Šviesa“ darbuotojams, bet ir lankytojams.

Vykdant bendrą Erasmus+ jaunimo mainų projektą „ARTherapy“ (dailės terapija) kartu su organizacijomis iš Ispanijos, Italijos, Lenkijos ir Portugalijos, 5 „Šviesos“ lankytojai ir 3 darbuotojos turėjo galimybę 8 dienas praleisti Ispanijoje, mieste, kuris vadinasi Benicassim.

Kelionė buvo ilga, su daug iššūkių ir be galo daug naujų patirčių. Įveikėme visus iššūkius, daug ko išmokome, pamatėme, kokiose srityse dar labiau galime ir turime tobulėti.

Veiklos, į kurias įsitraukėme ir kuriose dalyvavome visą savaitę, visiems paliko didelį įspūdį, o patirtys bei emocijos išliks dar ilgam.

O kokių tik veiklų neišbandėme. Kelias dienas tapėme ant Benicassimo centre esančios sienos, kurios ispaniškai užrašas DIVERSIDAD lietuviškai reiškia ĮVAIROVĖ. Prasminga ir vietos miestelio gyventojų dėmesį atkreipusi veikla.

Šalių prisistatymo renginio metu pristatėme savo šalis:

- tradicinius patiekalus: naminių tinginių, baltą varškės sūrį, juodą duoną, medų, kumpį, dešrą;
- tradicinį lietuvių liaudies šokį „Kepė boba blynus“, jį kartu šokome su visų šalių dalyviais;

– tradicinius šiaudinius sodus, juos visi dalyviai vėliau bandė pasidaryti. Nebuvo lengva, bet rezultatas buvo puikus!

Dalyvavome ir kitų šalių suorganizuotose veiklose: šokome, dainavome, vaidinome. Lankytojai labiausiai įsitraukė į Italijos dalyvių organizuotą dailės užsiėmimą ir Portugalijos pristatytą masažo seansą, o darbuotojams labiausiai patiko Lenkijos dalyvių organizuotas šaradų žaidimas.

Laisvu laiku dalyvavome bulių bei žirgų pasirodymuose tradicinėje miestelio šventėje, mėgavomės geru oru, saule ir jūra.

Lankytojai dalinasi savo atsiliepimais apie tai, kas kelionėje labiausiai patiko:

Kristina: man labiausiai patiko karštas šokoladas.

Olia: man patiko piešti.

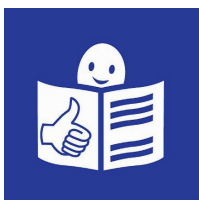
Laurynas: man patiko muzika, dažyti sieną, dideli buliai.

Faustina: man patiko jūra ir smėlis.

Ana: man patiko karštas šokoladas ir kai ėjome į kavinę.

Už naujas patirtis, įveiktus iššūkius, bendrystę, komandiškumą ir nepamirštamus įspūdžius dėkojame dienos centro „Šviesa“ kelionės dalyviams bei partneriams iš Ispanijos „Agora Cultural“. Tikimės, kad tokia kelionė buvo pirmoji, bet tikrai ne paskutinė.

Projektas finansuojamas iš Europos Sąjungos lėšų.

Erasmus+ projekto jaunimo kelionė į Ispaniją

Tekstą lengvai suprantama kalba parengė:
Paula Stašaitienė. Tekstą vertino: Birutė Pocevičiūtė

2024 metų sausio mėnesį dienos centro „Šviesa“ lankytojai ir darbuotojai lėktuvu skrido į Ispaniją.

Į Ispaniją skrido 5 lankytojai: Faustina, Kristina, Laurynas, Ana ir Olia bei 3 darbuotojai: Jurgita, Indrė ir Paula.

Lankytojai ir darbuotojai 8 dienas gyveno Benicassim mieste. Ten vyko Erasmus+ jaunimo mainų projektas. Projektas vadinasi „ARTherapy“.

Kartu gyvenome ir dalyvavome veiklose su draugais iš:

Lenkijos,

Ispanijos,

Portugalijos,

Italijos.

Dalyvavome įvairiose veiklose:

1. Piešėme ant Benicassim miesto sienos. Spalvinome žodį DIVERSIDAD. DIVERSIDAD išvertus iš ispanų kalbos yra ĮVAIROVĖ.

PROJEKTAI

2. Pristatėme Lietuvą.
Taip pat dalyvavome kitų šalių pristatymuose.
Valgėme tradicinius kitų šalių patiekalus ir
šokome liaudies šokius.

3. Piešėme, kai mūsų akys buvo uždengtos.

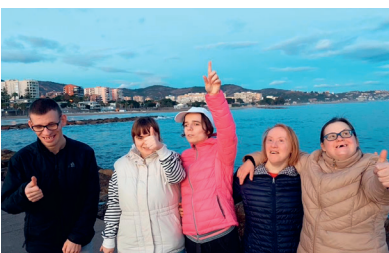
4. Gaminome ženkliukus.

5. Pristatėme, kaip daryti šiaudinius sodus.
Visi dalyviai bandė juos padaryti.

6. Mokėmės masažuoti vieni kitus.

7. Džiaugėmės:
• geru oru,
• saule,
• jūra.

DUOday LRT

Justinos mintis užrašė Inga Damažekaitė

Dalyvaujame DUOday iniciatyvoje, kurios tikslas atverti organizacijos duris žmonėms su negalia ir pakviesti „pasimatuoti“ profesiją.

Šių metų DUOday Justina Markevičiūtė šešėliavo LRT RADIO laidų vedėją Simoną Vasiliauskaitę.

Iš pokalbio su Justina pasibaigus DUOday LRT:

Man labai patiko šešėliauti Simoną. Ji papasakojo ir parodė, kaip vyksta pasiruošimas laidai „Laba diena, Lietuva“.

Mano šešėliavimas prasidėjo nuo grimerinės. Čia laidų vedėjai ir svečiai grimuojami, šukuojami. Sužinojau, kad laidų vedėjams galioja taisyklės, kaip jie turi atrodyti ekrane: profesionalus makiažas, tvarkingi plaukai ir jokių ryškių nagų, didelių auskarių, masyvių žiedų, t. y. jokių detalių, kurios gali blaškyti televizijos žiūrovų dėmesį. Apsilankėme ir patalpoje, kurioje kiekviena laidų vedėja turi savo kabyklą su jai skirtais rūbais ir avalyne. Rūbus jiems kuria stilistai.

Simona parodė savo darbo vietą, kurioje ji ruošiasi laidoms. Tai tokia didžiulė patalpa, kurioje dirba žmonės, renkantys informaciją žinioms, „Panoramai“. Jie pirmieji sužino karščiausias naujienas ir ruošiasi laidoms. Visi ten kalba tyliai, kad netrukdytų vieni kitiems.

Iš ten keliavome link studijos, kur 14.00 valandą darbo dienomis prasideda tiesioginė laida „Laba diena, Lietuva“. Pakeliui Simona parodė vietą, kur sėdi laidos svečiai – laukia savo filmavimo. Ir aš ten trumpam buvau prisėdusi. Pailsėjusios keliavome į operatorinę. Ten yra pagrindinė ir labai svarbi aparatūra, ją valdo operatoriai, garso ir vaizdo režisieriai. Ten tiek daug visokių mygtukų, lempučių ir viskas

tik žybsi žybsi... Kita patalpa – studija, kurioje vyksta žinios, „Panorama“, „Dienos tema“ ir kt. Ji labai šviesi ir su daug apšvietimo lempų ir kamerų. Pasimatavau laidų vedėjų vietą. Man ji buvo patogi, nes galima stovėti arba sėdėti. Kadangi jau artėjo laidos laikas ir kameros buvo įjungtos, tai galėjau pamatyti save ekrane žinių vedėjos vietoje. Studijoje taip pat galioja taisyklės. Reikėjo išjungti savo mobiliųjį telefoną, kad nesuskambėtų tiesioginio eterio metu. Man leido būti studijoje ir stebėti, kaip vyksta tiesioginė laida. Turėjau būti susikaupusi, nekalbėti, nekrebždėti, nečiaudėti. Atidžiai žiūrėjau, kaip Simona kartu su kita vedėja Jovita Vitkauske veda tiesioginę laidą. Buvo įdomu, tačiau šiek tiek jaudinausi, nes tai pirmas kartas, kai galėjau „pasimatuoti“ laidų vedėjos profesiją ir gyvai stebėti tiesioginį eterį.

Ačiū Simonai ir visiems, kuriuos sutikau LRT, už skirtą dėmesį ir laiką.

***DUOday* A. Mickevičiaus bibliotekoje**

Adomo Mickevičiaus viešojoje bibliotekoje Miglė pažindinosi su bibliotekos darbuotojo padėjėjo atsakomybėmis. Ją lydėjo ir Miglės pasakojimą užrašė Jurgita Dubosienė.

Man labai patiko A. Mickevičiaus bibliotekoje. Mus pasitiko nuostabios darbuotojos Aldona ir Lina. Vėliau prisijungė ir kitos bibliotekos darbuotojos. Labai įdomiai papasakojo A. Mickevičiaus bibliotekos atsiradimo istoriją. Apžiūrėjau tiek suaugusiųjų, tiek vaikų skaitymo erdves. Teko pasėdėti keistoje kėdėje, kurioje, pasak darbuotojų, sėdėjo LR Prezidentė D. Grybauskaitė. Didelį išpūdį paliko bibliotekoje esančios krosnys, kurių ten yra gal aštuonios... Padėjau moterims supakuoti knygas į dėžes, kurios bus išsiųstos į mažesnių miestelių bibliotekas. Man labai patiko ši diena, patyriau daug išpūdžių ir norėčiau čia padirbėti. Darbuotojos mane pakvietė laisvu laiku apsilankyti jų bibliotekoje ir patvarkyti knygų mainų lentynas.

Žiedų žiedai...

Inga Damažekaitė

Praeitoje „Šarkoje“ pasidalinome apie šeštos grupės naują veiklą – muilo gamybą. Tikimės, kad jums įdomu, kaip mums sekasi, kaip kuriamė, stebiname save ir kitus šiame spalvotame ir kvapniame procese.

Ar esate kada nors svajoję savo rankomis pagaminti muilą, suteikti jam norimą formą ir praturtinti įvairiomis spalvomis ir kvapais? Šeštoje grupėje keturis kartus per savaitę vyks ta šis procesas. Dūzgiame kaip bitės.

ties minučių. Laukimo etapą mes pavadiname „muilo meditacija“, nes muilui reikia ilsėtis, sustingti ir įgauti naują pavidalą.

Taigi mes ramiai, neskubėdami pjaustome, šildome, makaluojame, pilame į formas, kantriai laukiame ir štai kokie žiedų žiedai mus visus džiugina.

Jei norėtumėte įsigyti kurią nors iš puokščių kompozicijų, kurias matote nuotraukose, prašome kreiptis į šeštą grupę.

Galbūt kažkam atrodo, kad pagaminti muilą sunku, bet mes galime drąsiai pasakyti, kad pasidaryti kvapnaus, putojančio muilo gabaliuką gali kiekvienas iš mūsų.

Anot lankytojų, tai įdomi veikla, o muilo gamybos etapai nėra sudėtingi. Pjaustom, sveriam, renkamės formas, šildome susmulkintą muilo bazę, lašiname aromatinis aliejus, pilame į pasirinktą formą ir laukiame... Viskas užtrunka nuo dvidešimties iki keturiasdešim-

Dailės studijos naujienos

Aldona Rasa Jankauskienė

Brangūs skaitytojai, vėl atėjo laikas, kai ant savo ilgos uodegos Šarka suskubo atnešti naujų žinių. O pasidalinti tikrai yra kuo. Gera žinia, kad belaukdami tėvelių šventės pasipuošėme naujomis ekspozicijomis. Šalia keramikos ir tekstilės parodų dailės studija pristatė vienuolika paveikslų, atliktų spalvotais pieštukais. Stengėmės, kad piešinių motyvas atitiktų pabudusios gamtos nuotaikas, todėl nusprendėme atrinkti Ernestos Protasovos, Justinos Markevičiūtės ir Birutės Pocevičiūtės kompozicijas su gėlių puokštėmis, sumerktomis į dailias vazas. Visos trys paveikslų autorės pasižymi neabejotiniais kūrybiniais gebėjimais. Jų darbai atitinka pagrindinius parodos kriterijus – gera kompozicija, gražūs ir taiklūs spalvų deriniai, atspindintys vidinę autorių nuotaiką, bei kruopščiai atliktos detalės. Nors kiekviena parodoje eksponuojamų darbų autorė yra išskirtinė ir savita, mums labai svarbus bendras eksponuojamų darbų vientisumas ir sąskambis. Žvelgdami atidžiau pastebėsime, kaip spalvotais pieštukais derinami atspalviai, kaip šviesūs ir tamsūs tonai leidžia išgauti erdvinį sprendimą.

Noriu pasidžiaugti, kad, bendradarbiaudami su teatro studijos vadove Silvija Bilskyte, pasiekėme gerų rezultatų – sukūrėme spektaklio scenografiją ir charakteringus personažų kostiumus. Šiais metais mūsų Centras dalyvavo net trijuose teatro festivaliuose ir šventėse. Visur buvome įvertinti diplomais už scenografiją ir kostiumus. Lietuvos nacionalinio kultūros centro organizuotoje Lietuvos mėgėjų teatro šventėje spektaklis „Dykumos balsai“ pelnė apdovanojimą už ryškiausią scenografiją, o iš Kauno kameriniame teatre vykusio festivalio „Begasas 2024“ parsivežėme diplomą už personažų sceninius kostiumus naujam spektakliui „Lakštingala vienu sparnu“. Šio spektaklio premjera buvo parodyta ir Panevėžio festivalyje „Širdys vilčiai plaka“, kur buvome įvertinti diplomu už sceninį apipavidalinimą.

Dailės studijoje nuolat gimsta naujų idėjų. Jas mėginame išreikšti kuo įvairesnėmis priemonėmis, todėl malonu prisiminti mūsų lankytojų bendrą mobilią parodą Marcinkonių daugiafunkciame centre, kurioje eksponuojame devyniolika paveikslų, atliktų mišria tušo ir akvarelės technika.

Subrandinti vaisiai

Silvijana Bilskytė

Teatro studijos paskutinių metų repertuare subrandinti trys spektakliai. Džiugu, kad su jais galėjome dalyvauti keliuose teatro festivaliuose: Panevėžio Miltinio teatre, Kauno kameriniame teatre ir Panevėžio muzikiniame teatre. Vaidindami tikrose teatro scenose, pilnose žiūrovų salėse, galėjome pasijusti tikrais artistais. O žiūrovų skambūs aplodismentai, apdovanodami mus puikia nuotaika, suteikdavo daug gerų emocijų. Du mūsų spektakliai – premjeriniai: „Paskutinis lapas“ (O. Henris) ir „Lakštingala su vienu sparnu“ (pagal to paties pavadinimo ukrainiečio Oleho Romančuko knygą) – gal mes jį vėliau vadinsime tiesiog „Lakštukas“. Abu spektaklius vaidinome vos po porą kartų. Taigi, esame tikro kūrybinio proceso pradžioje. Kiekvienam iš mūsų dar yra erdvės labiau išreikšti savo individualumą ir gebėjimus. Tačiau jau buvome įvertinti diplomais. Vienas jų – už emocionaliausią festivalio spektaklį „Paskutinis lapas“. Tai labai svarbu – vadinasi, vaidinama istorija buvo tikra, ji palietė žiūrovo širdį. O spektaklis „Lakštukas“ gavo diplomą už geriausią festivalio scenografiją ir kostiumus. Ačiū mūsų dailės studijos vadovei ir dailininkei Aldonai. Ačiū visiems, kurie taip pat padėjo kuriant ne tik meninę, bet ir techninę spektaklio dalį. Ačiū tekstilininkei Jūratei, staliui

Vaclovui, o ypač muzikei Kristinai už puikų muzikinį montažą.

Pasitinkant pavasarį drauge su keramikos ir dailės studijomis mūsų teatralai buvo pakviesti į Marcinkonių kultūros centrą. Labai jaučioje kamerinėje aplinkoje parodėme savo kitą spektaklį „Dykumos balsai“. Jau keturioliktą kartą! Prie kvapnios arbatos ir dzūkiškų vaisių buvom apdovanoti ir padėkomis už jautriai suvaidintą spektaklį.

Labai svarbu leisti sau būti tuo, kuo esi, ir dailintis savo gebėjimais su kitais. Na, o jau įbridę į vasarą skinsim gėles, pinsim vainikus, ieškosim paparčio žiedo ir tiesiog švęsim gyvenimą.

Apie parodą Marcinkonyse

Astė Masiukaitė

Nuo Vilniaus iki nuostabaus vieno didžiausio Lietuvos kaimo, esančio Varėnos rajone, – Marcinkonių atstumas, ištis, nemažas. Bet mes susiruošėme. Taigi, nuvežėme ir ten daugiafunkciame centre išeksponavome Centro lankytojų sukurtus dailės, keramikos ir tekstilės darbus. Dauguma jų – gamtos tematika. Tai atliepas į kaimą supančio kraštovaizdžio grožį. Tikriausiai ne vienas žinome, kad jis įsikūręs Dzūkijos nacionalinio parko teritorijoje. Kaimo vakariniu pakraščiu teka šaltiniuota Grūda, o iki Čepkelių raisto – tik keli kilometrai kelio...

Mūsų paroda labai gausi. Ją eksponuoti teko porą dienų. Į pristatymą ir parodos dalyvius, ir teatro studijos lankytojus vežė Centro autobusas. Marcinkoniškė Rūta Sakalienė, kuri ir pasiūlė mums pasidalinti savo kūrybinio darbo rezultatais, pristatė parodą ir po mūsų Centro spektaklio „Aborigenai“ visus pakvietė pasivaikščioti nuostabaus skonio grikių koše su bobausių padažu. Marcinkoniškiai labai nuoširdūs. Po spektaklio braukė ašarą ir negailėjo šiltų žodžių. Apdovanojo mus ne tik širdžių šiluma, susidomėjimu mūsų veikla, bet ir pačių keptais grybukais bei kitais skanėstais. Mes jiems padovanojome pilną pintinę obuolių – mūsų gamintų molinukų. Tikimės, kad jie bus ilgalaikis šilto ir jaukaus susitikimo priminimas.

Parodą Marcinkonių daugiafunkciame centre galima aplankyti iki vasaros pabaigos. Adresas – Miškininkų g. 53. Tad, būtinai užsukite, jei keliausite į tuos kraštus.

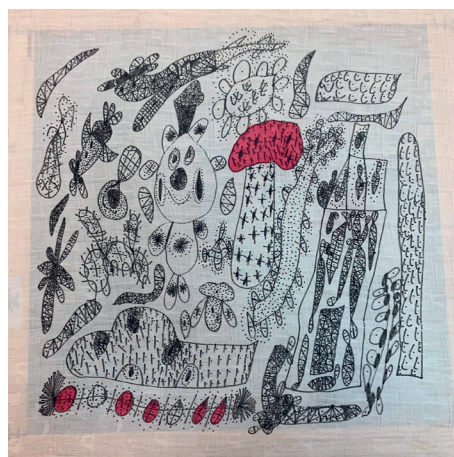
Su širdingais vasaros linkėjimais pridursiu, kad ir „Šviesoje“ šįmet užderėjo nemaža parodų. Džiaugėmės Vaivos ir Genadijaus keramikos personalinėmis, taip pat dabar vykstančia grupine visų studijų lankytojų darbų paroda. Keramikos studijos ekspoziciją pavadiname „Sniegui nutirpus“. Kaip žemė po išalo kaskart atbunda pilna kūrybinių galių, taip ir mes puo-lame jau atbudusiai, apsipylusiai nuostabiais

žiedais vasarai į glėbį. Pailsėkime, sukaupkime daug kūrybinių jėgų, kad būtų įdomu ir gera gyventi, dirbti, kurti. Smagios ir šaunios vasaros!

Paroda „Pavasario obalsiai“

Jūratė Urbonaitė

Gegužės mėnesį tekstilės ir dailės studijos surengė parodą „Pavasario obalsiai“. Šį kartą tekstilės studija pristatė Martyno Kitovo grafikos darbus ant audinio. Su Martynu išbandėme naują tekstilės ir grafikos techniką, kuriai reikia ypatingo kruopštumo ir susikaupimo. O tai labai tiko Martynui – atsiskleidė turtingas ir savitas jo pasaulis. Gimė originalūs piešiniai. Piešėme gyvūnus, gamtą. Martyno grafiškas pojūtis tiesiog nuostabus, subtiliai jaučiama linija ir kompozicija. Taigi, kas dar nematėte, visus kviečiu pasigrožėti Martyno Kitovo darbų paroda.

Pasakiau „taip“

Justinas Narvidas

Praėjusį muzikos sezoną, turiu galvoje 2022–2023 m., su Centro lankytojais nelabai pavyko dalyvauti viešuose renginiuose už Centro ribų. Gal tik išskyrus vieną pasirodymą Vilniaus savivaldybės organizuotoje konferencijoje kartu su „Jazz Academy“ muzikantais, kur atlikome du kūrinius. Su Kristina dar buvome neseniai pradėję dirbti, tad norėjosi suprasti, ką galime ir ko negalime.

Pasakiau sau, kad naują 2023–2024 m. sezoną pabandyčiau dalyvauti, kiek galėsiu, visuose renginiuose, kur pasirodysime kartu su lankytojais Centre ir už jo ribų, jei tik matysiu, kad tinkame renginio formatui ir turime, ką parodyti. Ir štai – rudenį į muzikos kabinetą užėjo mūsų Centro projektų vadovė Jurgita ir pranešė, kad vėl esame kviečiami dalyvauti konferencijoje Vilniaus savivaldybėje. O aš, kadangi jau sau buvau pasakęs „taip“, tai ir tada

pasakiau „taip“. Ką galime ten padaryti? Gal pavyktų atlikti legendinės Lietuvos grupės FOJĖ dainą „Tušti delnai“. Priminiau dainos tekstą. Ir tiko, nes tekstas labai tinkantis kalbėti apie žmonių galias.

Ir tada pajudėjo visa grandinė, kaip atominės elektrinės, kai urano atomai pradeda taip sproginėti, kad sustabdyti tai labai sunku. Ir tada prasidėjo galvos skausmas muzikos studijos vadovei Kristinai, mat sugalvojome, kad jai tiktų smuiku pagroti sintezatoriaus partiją. Kristina yra folkloristė, jai prisijungti, užvesti dainą ar groti bet kokią liaudies dainą yra vieni juokai, o pagroti roko muziką buvo reikalų. Bet ji puikiai susitvarkė su šiuo iššūkiu pasidariusi visos dainos partitūrą, t. y. visą melodiją išrašė natomis. Dainą repetavome be saiko ir sugrojome ją savivaldybėje. Tada keitėme dainos originalią tonaciją, kad ji labiau tiktų mūsų Centro

lankytojai Birutei. Su ja konkurse-festivalyje „Vyturėlis“ „Tuščius delnus“ jau atlikome duetu. O paskui – tikros gastrolės į Kauną, į „Jazz Academy“ namus, kur vyko koncertas ir mes ne tik „Tuščius delnus“ grojome, bet ir muzikavome vadovaujami tikro džiaz muzikanto Arno. Po gastrolių padarę nedidelę pauzę koncertavome Kiemų šventėje su naujai paruošta lietuviškos estrados popuri programa. Ten publika mums skandavo: „Pakartot!“.

Taigi „Tušti delnai“ po kiekvieno pasirodymo vis pilnėjo. Ergoterapeutė Paula dainos tekstui sukūrė piktogramas lengvai suprantama kalba. Tada jau didelė sudėtimi – muzikantai ir šokėjai su piktogramomis trinkelėjome savo hitą Centro lankytojų artimiesiems skirtame koncerte, kur kartu grojome, dainavome ir maestro Vytauto Kernagio sukurtas dainas. Jas ruošėme ir repetavome kartu su muzikos studijos vadove Kristina, teatro studijos vadove Silvija ir Centro lankytojais Ana, Dainiumi, Romualdu, Pauliumi, Artiomu, Martynu, Birute, Jūrate, Ernesta, Irina, Kristina, Edvinu. O kur dar būrys centro darbuotojų: Sigita, Jurgita, Daiva, Ahmed... atleiskit, jų tiek, kad visų ir nebeišvardysiu.

Ir šio sezono kulminacija! Dėmesio! Grand finale! Su visa šia nuostabia kompanija buvome

pakviesti į Lietuvos Respublikos prezidentūroje vykusią konferenciją atlikti... tikriausiai jau įtariate. Taip, „Tušti delnai“! Įveikę sceninį jaudulį sugrojom labai gerai, o nuotaika buvo puiki!

Žinoma, visus pasirodymus įamžino Laima, viską koordinavo, organizavo, rūpinosi logistika Daiva ir Sigita, mintimis, linkėjimais ir laimimais lydėjo direktorė Jūratė.

Ačiū visiems grupių vadovams už kantrybę, kai vyko repeticijos, o ne įprasti užsiėmimai įprastu grafiku. Ačiū visiems vairuotojams: Jevgenijui, Jakovui ir Pavelui, kurie mus vežė į pasirodymus Vilniuje ir Kaune. Ačiū visiems!

Per vasarą ilsimės, pilnais delnais semiam vandenį, saulę, vėją ir susitinkam kitame 2024–2025 m. sezone su kitais „taip“!

Judėjimo džiaugsmas

Laima Galaburdienė

Vasarą geras oras kviečia pasikelti nuo kėdžių, sofų ir išeiti pajudėti į kiemą ar kur toliau. Jau nuo pavasario esame atradę keletą puikių maršrutų: aplankome Bernardinų sodo gėlynus, sušilus orui pamirkome kojas Vilnelėje, Paupio tvenkiniuose apžiūrime, kaip auga ančių ir laukių žavingieji mažyliai, kartais nuskudžiame iki senamiesčio pasmaguriauti ledų, dar užsukam į „Pirmą blyną“ pasižvalgyti, kaip sekasi darbuotis Pavelui V. ir Anai. Kai turi tikslą, nesunku susiruošti pakeliauti ir toliau. Mūsų būrys, įveikiantis didesnius atstumus, jau visai nemažas: Andrius, Faustina, Pavel, Dainius, Miglė, Jūratė R., Irina, Henrikas, Vaidas, Romualdas, Pijus, Ruslanas, Paulius, Edvinas, Artiomas, Olia, Martynas K., Joana, Kristina, Justina, Ernestas. Žinoma, keliaujame ne visu šiuo dideliu būriu, o mažomis 5–6 žmonių grupelėmis, pasišnekučiuodami, pasižvalgydami, pasvajodami... Jei kišenėse turime pinigėlių, su-

sigundome ledais. Tai kartu ir proga prisiminti skaičius: kokiai ledų porcijai jų užteks ir ar užteks, kiek gražos turės gražinti ledų pardavėja?

O tiems, kurie nesusigundo tolimesnėmis kelionėmis, labai smagu pabūti Centro kieme, pasigrožėti gėlynais. Deja, rytais čia irgi neten-

ka ilgai užsisėdėt ant suoliukų, nes nuo 10.00 iki 12.00 vyksta visokiausi lauko žaidimai, kurių pavadinimus turbūt ne visiems teko girdėti. Tad juos čia ir pristatysiu.

„Kukurūzinis“ – jo metu džiovintais kukurūzais užpildytus 3 maišelius reikia įmesti į gulinčioje dėžėje esančią skylę. O po to juos surinkti ir vėl mesti. Pataikius į skylę, pelnai 3 taškus, o maišeliui nukritus ant dėžės – 1 tašką, o jei maišelis nukrenta ant žolės – negauni nė vieno taško. Taisyklės paprastos. Gautus taškus reikia sudėti (tenka prisiminti matematiką). Daugiausia taškų surinkęs – laimi! Labai smagu. Žaidėjų azartas ir darbuotojų aktyvus palaikymas išprovokuoja žaisti net labiausiai aptingusius ir nenusiteikusius judėti.

„Bočią“ ypač smagu žaisti ant šviežiai Vaclovo nupjautos žolės. Pasirodo, ne visi darbuotojai mokėjo žaisti šį žaidimą, tad lankytojai su džiaugsmu juos moko ir demonstruoja savo meistriškumą. Žaidžiant bočią, reikia kuo arčiau priridenti savo spalvos rutulį prie mažo balto tikslo – kamuoliuko. Čia irgi tenka prisiminti, kaip skaičiuoti, žinoti savo spalvas ir būti labai susikaupus, kantriai laukti eilės ir ne kartą pasilenkti renkant rutulius...

Nepamirštame ir įvairių estafečių: tenka greitai bėgti, norint per rankas perduoti kamuolį draugams, išmėginti jėgą traukiant virvę, taiklumą – metant medžiaginę lėkštę į gulintį lanką, šaudant iš lanko į taikinį, mėtant žiedus ant kuolų.

Atsipūtimui smagu pramankštinti rankas stant bokštą iš popierinių stiklainių. Čia reikia sumanumo, kaip sudėti, kad piramidė nesugriūtų.

Ne visi žaidimai išbandyti, dar laukia daug visokių staigmenų.

Buvo labai smagu, kai vieną rytą į šiuos žaidimus įsitraukė Jėzuitų gimnazijos 7 klasės moksleiviai, panorę su mumis susipažinti. Dauguma jų buvo maloniai nustebinti, nes, jų pastebėjimu, mūsų lankytojai žaidė geriau už juos.

Pasidalinome keliais Centre bendrai visiems organizuojamais žaidimais, skatinančiais būti aktyvius ir atrasti judėjimo džiaugsmą. Labai džiaugiuosi, kai matau, kad nedidelės grupės (2–3 lankytojai su darbuotoju) iš įvairių grupių išsirušia į parduotuvę, kavinę, parodą ar išmėginti Užupio skverelio treniruoklius, apsilankyti Paupio turgelyje. Kartu planuojame nueiti iki Paupio stadiono pažaisti futbolą, krepšinį, išbandyti ten įrengtus treniruoklius, o gal kada nuvažiuoti ir prie ežerėlio, jei tik oras leis.

Susitikimas su skautais

Dienos centre „Šviesa“ sausio 25 dieną apsilankė Kerniaus tunto skautai Tauras, Jonas ir Povilas. Jie labai džiaugėsi galėdami prasmingai praleisti laiką kartu su Centro lankytojais.

Brolis Jonas: Vykau į dienos centrą „Šviesa“ neišsikėlęs lūkesčių. Gal buvo kiek nedrąsu, nes nė karto nebuvau taip artimai bendravęs su žmonėmis su mokymosi sutrikimais, tačiau jaučiau, jog šiems žmonėms tai bus nekasdieniška ir darau gera. Iškart atėjus nustebino, jog publika buvo labai klusni. Esu pratęs prie vaikų pertraukinėjimo, perrėkimo, tačiau čia to nebuvo. Geras jausmas, kai pasakoji apie savo didelę gyvenimo dalį užimantį dalyką ir tavęs nuoširdžiai klauso. Papasakojom apie skautų istoriją, ką veikia skautai per metus, ką veikia stovyklose, parodėm, kaip atrodo sudėta skautiška kuprinė, pažaidėm skautišką žaidimą, pasimokinom taisyklingai sukrauti laužą, porą pamatinių mazgų, sudainavom kelias skautiškas dainas. Labai šilta buvo visų veiduose po programos matyti šypsena ir girdėti

nuoširdžius „ačiū“, o gauta dovana – keraminis obuoliukas – išvis ištirpdė. Manau, jog parodžius skautavimą šiems žmonėms, kartu kruopelyte nukeliavom į mišką. Tas kiekvienam – mažam ar dideliame – yra labai svarbu. Užsisukus miesto šurmulyje galima pamiršti apsidairyti, pabūti čia ir dabar, o kai tavo rūpestis – užsikurti laužą sušilti, surišti mazgą norint nesuslapti ar laikyti draugo ranką dainų rate, pamiršti ne tokius reikšmingus dalykus gyvenime, o supranti, kad maži dalykai yra dideli dalykai. Ačiū dienos centrui „Šviesa“ – ši patirtis buvo abipusiškai maloni ir įkvepianti, tikrai smagiai praleidau laiką.

Brolis Tauras: Kiek pavėlavęs buvau labai draugiškai sutiktas. Žaidėm žaidimus, pasakojom apie skautus, žiūrėjom, ką ir kaip susikrauti į kuprinę žygiui, dainavom dainas. Dalyviai

buvo įsitraukę ir susidomėję, man buvo labai smagu susipažinti su visais ir pasidalinti skautuose užgyventa patirtimi.

Brolis Lukas: Ir aš noriu jums padėkoti už galimybę būti kartu. Norėčiau vėl susisiekti pavasarį, susiplanuoti dar porą susitikimų, galbūt net miške!

Centro lankytojai taip pat džiaugėsi šiuo smagiu rytmečiu ir užsimezgusia nauja draugyste, kurios metu daug ir sužinojo.

Birutė: Skautai papasakojo apie save, savo uniformą, apie skareles, kurias nešiojasi ant kaklo. Jie mėgsta dainuoti prie laužo miške, su vaikais mėgsta žaisti įvairius žaidimus. Ir mus pamokė smagių žaidimų, kaip sukurti laužą, kaip rišti mazgus. Labai patiko bendrauti. Jie vienas kitą vadina broliais.

Karolis: Smagūs vyrukai tie skautai. Gal ir aš skautu norėčiau būti... Manau smagu. Supratau, kad jie rengia stovyklas gamtoje, kūrena laužus ir ant jų kepa zefyrus, dainuoja, stato palapines, ten nakvoja. Daro gerus darbus. Man labai patiko jų uniformos, skarelės, ženkliai. Patiko dainos ir žaidimai, kuprinė. Gal ir nueičiau į žygį kada su jais...

Justina: Vieną dieną pas mus į Centrą buvo atvažiavę skautai. Jie mus mokino, kaip būti skautais, rišti įvairius mazgus, kurti laužą, pereiti per upę. Kartu su skautais išmokom skautų dainų.

Šarka sveikina šio pusmečio jubilatus

Jelena Belkova, prižiūrinti Centro švarą, vasario mėnesį šventė 50-ies metų jubiliejų

1. Kaip jaučiatės sulaukusi šio gražaus jubiliejaus?

Tai neišvengiamas faktas.

2. Įsimintiniausia Jūsų gyvenimo akimirka, gyvenimo tarpsnis, kurį mieliausia atsiminti... Apie ką svajojate?

Svajonė – Ramusis vandenynas.

3. Kokią svarbiausią pamoką šiame gyvenime esate gavusi? Ko dar gyvenime norėtumėte išmokti ar ką pasiekti?

Norėčiau išmokti groti pianinu.

4. Jei gyvenimą pradėtumėte iš naujo, ką darytumėte kitaip?

Nieko.

5. Kas Jums gyvenime svarbiausia, brangiausia?

Mano šeima.

6. Kas Jums šiandien teikia daugiausiai džiaugsmo?

Šuo, tapyba.

7. Ko palinktumėte „Šarkai“ ir jos skaitytojams?

Linkiu visiems sveikatos, gerumo ir džiaugsmo.

Antonina Jaglisnka, padedanti prižiūrėti Centro kiemo švarą, balandžio mėnesį šventė 50-ies metų jubiliejų

1. Kaip jaučiatės sulaukusi šio gražaus jubiliejaus?

Gera.

2. Įsimintiniausia Jūsų gyvenimo akimirka, gyvenimo tarpsnis, kurį mieliausia atsiminti... Apie ką svajojate?

Atsimenu savo gimtadienio šventę graikų restorane.

3. Kokią svarbiausią pamoką šiame gyvenime esate gavusi? Ko dar gyvenime norėtumėte išmokti ar ką pasiekti?

Norėčiau mokytis universitete.

4. Jei gyvenimą pradėtumėte iš naujo, ką darytumėte kitaip?

Viską daryčiau taip pat.

5. Kas Jums gyvenime svarbiausia, brangiausia?

Draugai.

6. Kas Jums šiandien teikia daugiausiai džiaugsmo?

Darbas.

7. Ko palinktumėte „Šarkai“ ir jos skaitytojams?

Visa ko geriausio!

Daiva Ivanauskaitė, vyr. socialinė darbuotoja, gegužės mėnesį šventė 50-ies metų jubiliejų

1. Kaip jaučiatės sulaukusi šio gražaus jubiliejaus?

Kiekviena gyvenimo diena yra dovana, gimtadienio diena – dar viena gyvenimo dovana, taigi jaučiuosi apdovanota.

2. Įsimintiniausia Jūsų gyvenimo akimirka, gyvenimo tarpsnis, kurį mieliausia atsiminti... Apie ką svajojate?

Įsimintinų akimirkų gyvenimas yra padovanojęs gausybę, kartais net būdavo sunku tuos mielus gyvenimo tarpsnius apkabinti. Stipriausias patirtis gyvenime palieka sutikti žmonės ir gyvenimo kelionė kartu.

3. Kokią svarbiausią pamoką šiame gyvenime esate gavusi? Ko dar gyvenime norėtumėte išmokyti ar ką pasiekti?

Neskubėti, išlaukti, perklausti – visada pasiteisina.

4. Jei gyvenimą pradėtumėte iš naujo, ką darytumėte kitaip?

Visiškai nieko nekeisčiau.

5. Kas Jums gyvenime svarbiausia, brangiausia?

Mano gyvenime brangiausia yra tikėjimo dovana.

6. Kas Jums šiandien teikia daugiausiai džiaugsmo?

Kasdien vis iš naujo sutinkamas kiekvienas žmogus, kartais rodos, kad jau lyg ir pažinus tas žmogus, tačiau gyvenimas vis nustebina. Tokie atradimai teikia džiaugsmą, o kartais ir nuvilia.

7. Ko palinktumėte „Šarkai“ ir jos skaitytojams?

Šarkai linkiu ir toliau skraidyti Šviesos padangėje, o skaitytojams – vertinti Šarkos grožį ir rūpintis jos gyvenimo kokybe.

Irina Kostricina, V grupės lankytoja, gegužės mėnesį šventė 50-ies metų jubiliejų

1. Kaip jaučiatės sulaukusi šio gražaus jubiliejaus?

Labai gerai. Jubiliejų atšvenčiau su teta ir sese, o kitą dieną gimtadienį švenčiau „Šviesoje“ su draugais. Buvo tortas, saldinių, sausainių, gėrėm kavą. Tą dieną buvau labai laiminga ir daug šypsojau, nes sulaukiau daug daug gražių sveikinimų ir dovanų.

2. Įsimintiniausia Jūsų gyvenimo akimirka, gyvenimo tarpsnis, kurį mieliausia atsiminti... Apie ką svajojate?

Mano svajonė pasikviesti „Šviesos“ draugus į svečius.

3. Kokią svarbiausią pamoką šiame gyvenime esate gavusi? Ko dar gyvenime norėtumėte išmokyti ar ką pasiekti?

Mano gyvenime yra viskas gerai, o išmokyti norėčiau siuvinėti.

4. Jei gyvenimą pradėtumėte iš naujo, ką darytumėte kitaip?

Nieko nedaryčiau kitaip, nes man patinka taip, kaip yra.

5. Kas Jums gyvenime svarbiausia, brangiausia?

Man gyvenime brangiausia tai, kad turiu sesę, su kuria galiu pasidalinti savo džiaugsmais ir sunkumais. Taip pat labai svarbu, kad galiu lankytis dienos centrą, ten turiu nemažai draugų.

6. Kas Jums šiandien teikia daugiausiai džiaugsmo?

Teatro repeticijos. Labai patinka gastrolės su TTT į kitus miestus rodyti spektaklių. Labai geras jausmas, kai žiūrovai ploja mums, tada aš būnu labai laiminga.

7. Ko palinktumėte „Šarkai“ ir jos skaitytojams?

Gražios ir turiningos vasaros, daug nuotykių ir gerų išpūdžių.

Povilas Bagočius, IV grupės lankytojas, birželio mėnesį šventė 30-ies metų jubiliejų.

Povilas nerašo ir neskaito, jis kalba širdies kalba, kurią supranta visi arti esantys žmonės, o arčiausiai jo yra mama. Ji Povilo vardu atsakė į „Šarkos“ klausimus.

1. Kaip jaučiatės sulaukęs šio gražaus jubiliejaus?

Atjaunėjęs nuo sveikinimų ir gražių palinkėjimų... ir laimingas, kad turiu draugų, su kuriais linksmi švenčiau gimtadienį.

2. Įsimintiniausia Jūsų gyvenimo akimirka, gyvenimo tarpsnis, kurį mieliausia atsiminti...

Kai buvau mažas, vasaromis su tėveliais važiuodavau prie jūros ir pas senelius į kaimą. Tai mano mieliausias gyvenimo tarpsnis.

3. Apie ką svajojate?

Apie jūrą, saulę, smėlį... ir ežerą kaime.

4. Kokią svarbiausią pamoką šiame gyvenime esate gavęs? Ko dar gyvenime norėtumėte išmokyti, ką pasiekti?

Viena iš pamokų: neskubėk ir būsi pirmas. Deja, tik ne iš visų pamokų pasimokai... Norėčiau išmokyti pats apsirengti ir pasakyti, kad kiti suprastų, ko labai noriu.

5. Jei gyvenimą pradėtumėte iš naujo, ką darytumėte kitaip?

Džiaugčiausi kiekviena diena, nors ir lietinga... Stengčiausi daugiau išmokyti ir sužinoti. Jei galėčiau... pradėti gyvenimą iš naujo.

6. Kas Jums gyvenime svarbiausia, brangiausia?

Mama ir tėtis.

7. Kas Jums šiandien teikia daugiausiai džiaugsmo?

Draugai, ypač mano geriausias draugas Dainius, kuris manim rūpinasi ir man padeda. Gera turėti tikrą draugą!!! Džiaugsmo suteikia ir gera, linksma muzika, šokis.

8. Ko palinktumėte „Šarkai“ ir jos skaitytojams?

Skaitytojams – skaityti „Šarką“ ir būti draugiškiems, mylėti ir gerbti vieniems kitus, o „Šarkai“ – įdomių minčių, naujų idėjų ir sulaukti gražaus 50-ies metų jubiliejaus.

Povilo Bagočiaus 30 metų jubiliejus

Viktorija Pilibaitienė

Ketvirta grupė džiaugsmingai minėjo Povilo Bagočiaus jubiliejų. Saulėtą birželio rytą didelis draugų būrys pajudėjo link ežero. Džiaugiamės ir dėkojame vairuotojui Pavelui, kad vežė visą smagią mūsų kompaniją. Taip pat ačiū lydinčiam Valdui už pagalbą prie vaišių stalo ir asistuojant lankytojams. Šventinėje išvykoje dalyvavo ir mūsų savanoris Abdu iš Maroko, kuriuo visi labai džiaugiamės.

Atvažiavę prie ežero pasiskirstėme darbais: reikėjo pripūsti daug balionų, gražiai paruošti atsivežtą maistą, nupinti jubiliejaus vainiką. Kai mūsų daug – ir darbai greitai buvo padaryti.

Tada atėjo laikas svarbiausiam įvykiui – Povilo sveikinimui. Visi grupės lankytojai linkėjo Povilui džiaugsmo, laimės ir daug draugų. Regina nupynė ąžuolo lapų vainiką – simbolį

gražaus jubiliejaus. Dovanos buvo įteiktos, nuotraukos atminčiai – padarytos. Laikas vaišintis! Vaišinomės labai skaniais Povilo mamos įdetais saldumynais, pepsi, tortu, pyragėliais su žuvimi ir špinatais. Ačiū Povilo mamai už skanėstus!

Linkėkime Povilui ilgų, ramių, džiaugsmingų ateinančių metų.

Man buvo labai linksma ir gera. Povilas yra mano draugas. Aš jam pagelbėjau ir padedu, kai reikia. Džiaugiuosi, kad galiu būti jam reikalingas. Gimtadienis buvo džiaugsmingas. (Dainius M.)

Man labai patiko prie ežero. Braidžiau, bendravau su draugais, valgiau saldinius. (Rūta)

Poviliuko gimtadienis buvo labai geras. (Jūratė)

Šarka kviečia susipažinti

Sandra Žilinskienė dirba individualios priežiūros darbuotoja VI grupėje

Metų laikas – pavasaris.

Kai būna liūdna, leidžiu sau išliūdėti. Dažniausiai klausausi muzikos, piešiu, kartais užrašau savo mintis.

Gauti dovanų... smagų laiką, patirtis, nuotykius. Sukurti prisiminimai yra gražiausia dovana.

Dirbti... savo kieme.

Laisvalaikiu tyrinėju, fotografuoju, vaikštau. Kartais tiesiog ilsiuosi, mėgaujuosi lėtais rytais ir ilgais vakarais su gera knyga ar įdomiu filmu.

Svajoju nuolatos. Dėl to ir svajonių pilnas glėbys. Labiausiai svajoju apie vietas, kurias norėčiau aplankyti.

Didžiausia šventė – Kalėdos.

Gyvenime man svarbiausia išlikti tvirta savo vertybėmis.

Apie save manau... Esu kaip visi – su savo talentais ir savo trūkumais.

4 grupėje savanoriauja Abdelilah Jadira iš Maroko

Mano vardas yra Abdelilah Jadira. Atvykau iš Maroko. Esu kilęs iš Kasablankos, gyvenu mieste Marakeše. Turiu keturis brolius ir dvi seseris. Šeima man svarbiausia. Esu laimingas, kad galiu savanoriauti „Šviesoje“. Būsiu pas jus iki 2025 metų balandžio. Atvykau čia, nes noriu pažinti naują kultūrą, pažinti save.

Metų laikas... Man patinka pavasaris, nes oras būna švelnus, žydi gėlės. Kai gamta pabunda po žiemos, apima toks gaivus atsinaujinimo jausmas.

Kai būna liūdna, klausausi muzikos, kuri praturtina mane dvasiškai, einu pasivaikščioti, kalbuosi su artimu draugu ar šeimos nariu.

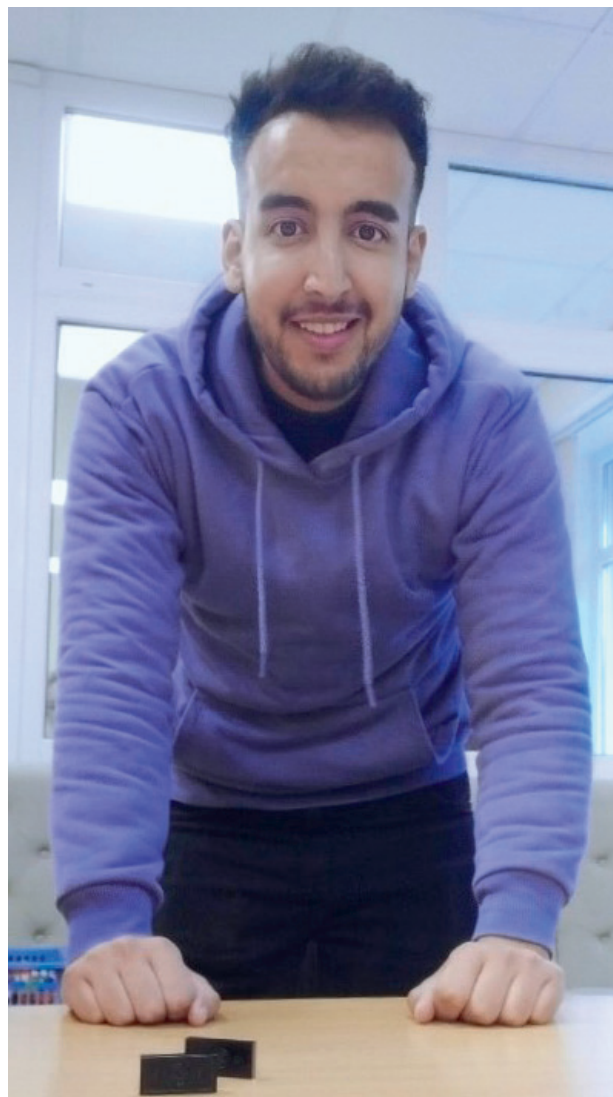
Gauti dovanų... knygų, nes skaitydamas gali sužinoti naujų dalykų, patirti nuotykių. Taip pat vertinu apgalvotas asmenines dovanas, kurios parodo, kad dovanotojas mane gerai pažįsta.

Patiekalas – naminė lazanija. Makaronų, sūrio ir sodraus pomidorų padažo sluoksniai sukuria malonų ir sotų patiekalą, primenantį šeimos susibūrimus.

Dirbti... Man patinka kūrybiškas, intelektualiai praturtinantis darbas, pavyzdžiui, rašymas, išradingas problemų sprendimas. Nelabai mėgstu pasikartojančių ar monotoniškų užduočių, kurios man nekelia iššūkio.

Laisvalaikiu mėgstu skaityti, keliauti pėsčiomis, gaminti maistą ir leisti laiką su draugais ir šeima. Taip pat mėgstu atrasti naujų pomėgių ir mokytis naujų įgūdžių.

Svajoju keliauti po pasaulį, išmokti naujų kalbų ir nuolat augti tiek kaip asmenybė, tiek profesiskai. Taip pat siekiu daryti teigiamą įtaką mane supančiai bendruomenei.

Didžiausia šventė – šventinis didelės šeimos susibūrimas, į kurį visi atsinešame savo mėgstamų patiekalų, kartu dalinamės istorijomis, juoku. Taip kuriame neišdildomus prisiminimus.

Gyvenime man svarbiausia santykiai su artimaisiais, sveikata ir rasti pilnatvę tame, ką darau.

Apie save manau... Esu smalsus ir atjaučiantis žmogus, visada trokštantis mokytis ir padėti kitiems. Man svarbu nuolat tobulėti, siekiu gyventi autentiškai ir tiksliai.

Iš Justinos metraščio užrašų

Stengiamės, kad lankytojai turėtų rimtų pareigų Centre ir įdarbintų savo gebėjimą rašyti. Justina savo grupėje labai atsakingai veda metraštį, kuriame atsakingai suregistruoja visus Centre vykstančius renginius ir išvykas. Taigi dalinamės Justinos M. vedamo metraščio užrašais:

2024.01.08. Šiandien Trys Karaliai.
2024.01.09. Šiandien buvo studentė iš Vilniaus universiteto.
2024.01.10. Šiandien važiuojame į Vilniaus kolegiją. Ir dar eisime į bažnyčią.
2024.01.11. Šiandien važiuosime į darželį „Jovarelis“.
2024.01.12. Šiandien deginome žvakutes Sausio 13-ai dienai paminėti.
2024.01.24. Šiandien važiuojame į kolegiją sportuoti.
2024.01.24. Šiandien pas mus ateina skautai.
2024.01.29. Vakar važiuojame į Tremtinių namus.
2024.02.01. Šiandien renginys apie Ispaniją. Buvo atvykę svečiai iš Kauno (Avilys).
2024.02.13. Šiandien pas mus bus Užgavėnės, o paskui šoksime diskotekoje.
2024.02.14. Pas mus Valentino diena.
2024.02.15. Šiandien pas mus bus Vasario 16-osios minėjimas.
2024.02.13. Pas mus bus nauja darbuotoja Sandra.
2024.02.21. Vakar buvo svečių.
2024.02.29. Buvo Genadijaus ir Vaivos parodos atidarymas.
2024.03.20. Šiandien N. Vilnioje koncertas ir išvyka į kolegiją.
2024.03.21. Šiandien pas mus Dauno sindromo diena.
2024.03.27. Šiandien pas mus diplomų įteikimas. Teatro dienos proga.
2024.03.28. Šiandien buvome Vilniaus kolegijoje.
2024.04.02. Šiandien ridensime margučius.

2024.04.04. Šiandien važiuosime į Kauną (Jazz akademiją).
2024.04.10. Šiandien pas mus renginys – savanoris Achmedas papasakos apie savo šalį.
2024.04.11. Šiandien važiuojame į Tremtinių namus.
2024.04.18. Šiandien važiuojame į kolegiją – darysime kremus.
2024.04.23. Pas mus filmavimas apie rinkimus.
2024.04.24. Šiandien važiuosime į Marcinikonis. Rodysime spektaklį „Dykumos balsai“.
2024.04.25. Pas mus atvyko savanoris iš Maroko.
2024.05.07. Šiandien pas mus atvažiuoja svečių iš Verkių.
2024.05.08. Šiandien eisime į Mišias.
2024.05.09. Šiandien pas mus talka.
2024.05.14. Šiandien pas mus reklamos kūrimo dirbtuvės.
2024.05.17. Šiandien važiuosime į Kauną. Festivalis „Begasas 2024“.
2024.05.21. Šiandien pas mus Pavasario šventė.
2024.05.28. Šiandien važiuosime į prezidentūrą. Konferencija lengvai suprantamos kalbos tarptautinei dienai.
2024.05.29. Šiandien pas mus buvo svečių iš Jonavos, Islandijos ir Belgijos.
2024.05.30. Festivalis „Širdys vilčiai plaka“. Išvyka su teatro studija į Panevėžį.
2024.05.31. Šiandien eisiu į LRT. Bus DUO-day.
2024.05.04. Šiandien važiuosime į Kairėnų botanikos sodą.

Laikraštyje panaudotos dienos centro „Šviesa“ fotografės Laimos Galaburdienės ir kitų darbuotojų nuotraukos.